



DAD 5102

นโยบายความมั่นคงและ
ความสัมพันธ์ระหว่าง
ประเทศ

SECURITY POLICY
AND INTERNATIONAL
RELATIONSHIP

ภาคเรียนที่ 2/2568

บรรยายโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สโรชนี ศิริวัฒนา



บรรยายโดย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สโรชนี ศิริวัฒนา

- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- เบอร์โทร: 081-8394204
- อีเมล: srochinee.si@ssru.ac.th

คำอธิบายรายวิชา

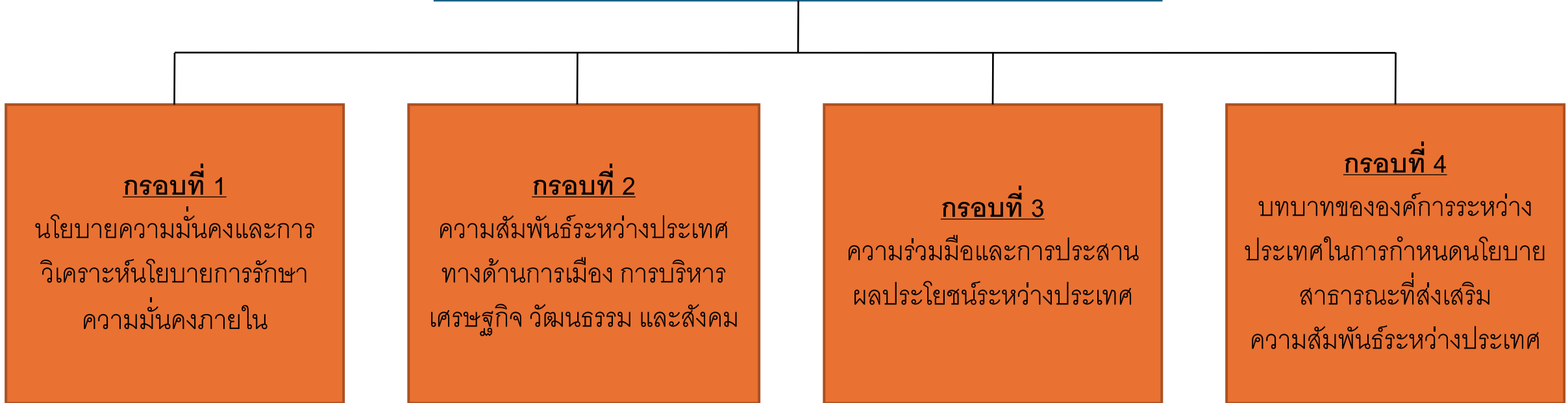
- แนวคิดและวิเคราะห์นโยบายรักษาความมั่นคงภายใน และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้านการเมือง การบริหาร เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสังคม ความร่วมมือ และประสานผลประโยชน์ระหว่างประเทศ บทบาทขององค์การระหว่างประเทศในการกำหนดนโยบายสาธารณะที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

การประเมินผลการเรียน

<u>เกณฑ์การให้คะแนน</u>	<u>คะแนน</u>
การเข้าชั้นเรียน	20
รายงานเดี่ยว	20
รายงานกลุ่ม	30
การสอบในชั้นเรียน	30
รวม	<u>100</u>

กรอบวิชานโยบายความมั่นคงและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

แนวคิดและวิเคราะห์นโยบายรักษาความมั่นคงภายใน
และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้านการเมือง
การบริหาร เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสังคม ความร่วมมือ
และประสานผลประโยชน์ระหว่างประเทศ บทบาทของ
องค์การระหว่างประเทศในการกำหนดนโยบายสาธารณะ
ที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ



กรอบที่ 1 นโยบายความมั่นคง

แนวคิดและวิเคราะห์นโยบาย

นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ

นโยบายสาธารณะ



- นโยบายสาธารณะเป็นสิ่งที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำก็ได้ ในส่วนที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำจะครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมดของรัฐบาล ทั้งกิจกรรมที่เป็นกิจวัตรและกิจกรรมที่เกิดขึ้น ในบางโอกาส เช่น การควบคุมความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมและความพยายามในการขจัดความขัดแย้งกับสังคมอื่นๆ เป็นต้น และมีวัตถุประสงค์ให้กิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำให้บรรลุเป้าหมายด้วยดี นโยบายสาธารณะนั้นเป็นการจัดสรรผลประโยชน์ หรือสิ่งที่มีคุณค่าระหว่างปัจเจกชนและกลุ่ม ผลประโยชน์ต่างๆ ในระบบสังคมการเมือง เรียกว่า “การจัดสรรค่านิยมของสังคม”

- Easton ยังได้ ขยายความว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของระบบการเมือง (Political System) คือ บุคคลที่มี อำนาจสั่งการ (Authorities) ได้แก่ ผู้อาวุโสทางการเมือง ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติตุลาการ นักบริหาร ที่ปรึกษาประมุขของประเทศและผู้นำทางการเมืองอื่นๆ ซึ่งเป็นบุคคลที่เป็นที่รู้จักและยอมรับในระบบ การเมือง บุคคลเหล่านี้เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับค่านิยมของ สังคม โดยได้รับการยอมรับในฐานะเป็นผู้มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย (Easton. 1953)



- แนวทางที่รัฐบาลได้ตัดสินใจเลือกแล้วว่าจะนำไปสู่เป้าหมายที่ ต้องการได้อย่าง เหมาะสมและเป็นไปได้ในสถานการณ์หรือ สภาพแวดล้อมของสังคม (Kunthon Thanaphongsathon. 1985) ซึ่งกิจกรรมจะครอบคลุมประเด็นต่างๆ ดังนี้ (Ira SharKansky. 1970 ; Sombat Thamrongthanyawong. 2009)
- (ก) เกี่ยวกับขอบข่ายของการให้บริการสาธารณะต่างๆ เช่น สาธารณสุข การศึกษา การจัดสวัสดิการ และการก่อสร้างทาง หลวง ฯลฯ ซึ่งเป็นลักษณะที่สำคัญที่รัฐบาลจะต้องให้บริการเป็น ส่วนแรก เพราะเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น การจัดสวัสดิการพื้นฐานให้กับสังคม ก็จะเกี่ยวกับกิจกรรมที่รัฐบาล ดำเนินการไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้า ประปา ถนน การพยาบาล เป็นต้น



- (ข) เกี่ยวกับระเบียบในการควบคุมและกำกับตลอดจนกฎข้อบังคับในกิจกรรมของบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กฎข้อบังคับของตำรวจ, ผู้ควบคุมโรงงานหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองการควบคุมการพยาบาล ฯลฯ ซึ่งเป็นส่วนที่จะคอยสนับสนุนกิจกรรมที่รัฐกระทำให้สามารถดำเนินการไปได้

- (ค) ยังหมายถึง การเฉลิมฉลองของรัฐต่างๆ ในโอกาสและเหตุการณ์ที่เป็นสัญลักษณ์ของประเทศ เช่น ไทยมีประเพณีสงกรานต์ ลอยกระทง วันจักรี วันปิยมหาราช ฯลฯ



- (ง) เป็นการควบคุมกระบวนการ กำหนดนโยบายหรือการกระทำทางการเมืองอื่น ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงวิธีการเลือกตั้งจากเดิมเป็นแบบใหม่ การปราบปรามยาเสพติด ฯลฯ นอกจากนี้ยังครอบคลุมกิจกรรมต่างประเทศทั้งหมดอีกด้วย เช่น นโยบายการค้าระหว่างประเทศ ความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ฯลฯ



นโยบายด้านความมั่นคง แห่งชาติ

- นโยบายด้านความมั่นคงแห่งชาติ เป็นนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการดำรงไว้ซึ่งเอกราช อธิปไตย เอกภาพของชาติ บูรณภาพแห่งดินแดนและสถาบันอันเป็นหลักของชาติ ตลอดจนการปกป้องคุ้มครอง สวัสดิภาพของประชาชนและผลประโยชน์ของชาติ

ความหมายของ ความมั่นคงแห่งชาติ

■ ความหมายทั่วไป

ความมั่นคงแห่งชาติ หมายถึง ความอยู่รอดปลอดภัย (Survival) และความเจริญก้าวหน้า (Growth) ของชาติ ตลอดจนความเป็นปึกแผ่น แน่นแฟ้น คงทนของชาติพร้อมที่จะเผชิญ กับสถานการณ์ทุกรูปแบบได้ในอนาคต และการที่ชาติจะมีความมั่นคงและปลอดภัยจากอันตรายทั้ง ปวงได้นั้น จะต้องปราศจากสิ่ง ที่เรียกว่า ภัยคุกคาม (Threats) ทั้งปวง

ความหมายของ ความมั่นคงแห่งชาติ

■ ความหมายเฉพาะ

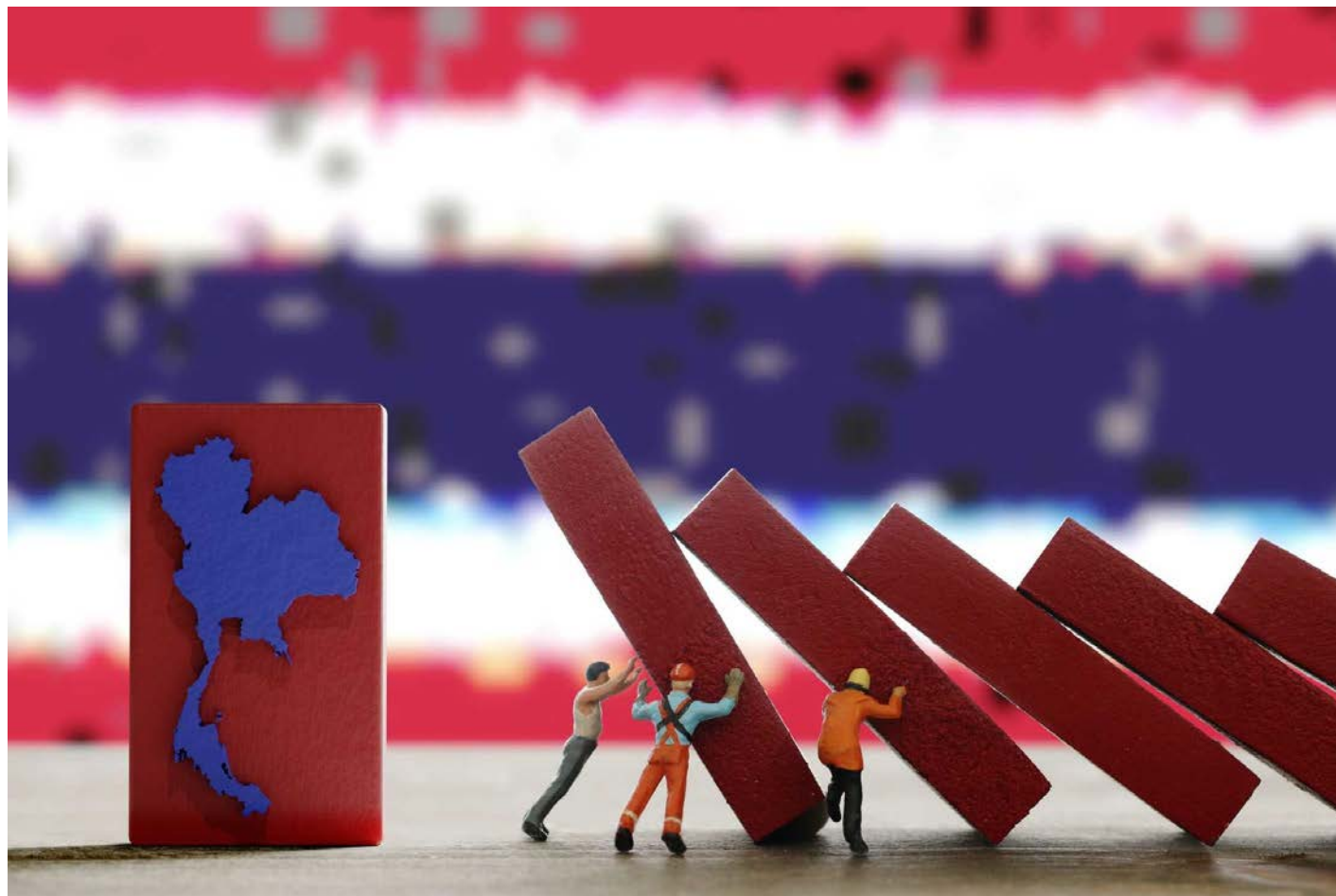
ความมั่นคงแห่งชาติ หมายถึง การดำรงรักษาไว้ซึ่งเอกราชของชาติ บูรณาภาพ แห่งดินแดน สวัสดิภาพของประชาชน การปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์เป็น ประมุข และการยอมรับนับถือ จากนานาชาติ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ความมั่นคงแห่งชาติ หมายถึง ความมั่นคงของแกนทั้ง 3 ได้แก่ ชาติ ซึ่งเกิดจากประชาชนเป็นพื้นฐานที่ จะต้องเสริมสร้างให้มีความ มั่นคง ไม่แตกแยก และมีจิตสำนึกที่ดี ศาสนาเป็นศูนย์รวมของศรัทธาประชาชนที่ทำให้เกิดความ เป็น ปึกแผ่น มั่นคง พระมหากษัตริย์ เป็นศูนย์รวมของศรัทธาประชาชนทำให้เกิด ความ เป็นปึกแผ่น ประชาชน คนไทยทุกคนต้องเทิดทูนเหนือสิ่งอื่นใด

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 กำหนดให้รัฐต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบัน พระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขตและเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ ความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยของประชาชน เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ รัฐต้องจัดให้มีการทหาร การทูตและการข่าวกรองที่มีประสิทธิภาพ กาลังทหาร ให้ใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศด้วย ตลอดจน กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็น เป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อ ใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่ เป้าหมายดังกล่าว

ภัยคุกคามต่อความมั่นคง ของชาติ

สภาพความมั่นคงแห่งชาติได้กำหนด
ภัยคุกคามต่อความมั่นคงของชาติไว้
กว้างๆ 2 ทาง คือ

- **ภัยคุกคามจากภายใน** เป็นปัญหา
ทางด้านการเมืองภายในประเทศ
ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาพื้นที่ด้อย
พัฒนา ปัญหาชายแดน ปัญหา
ทางด้านสังคมและจิตวิทยา และ
ปัญหาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม



ความไม่สงบใน ชายแดนภาคใต้



ปัญหาชายแดนไทย-กัมพูชา



- ภัยคุกคามจากภายนอก เช่น ปัญหาความขัดแย้งของสังคมโลก ปัญหากลุ่มประเทศมุสลิม ปัญหาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น ซึ่งพลังอำนาจของชาติจะเป็นขีดความสามารถทำให้ประเทศชาติมีความมั่นคงผ่านพ้นจากภัยคุกคามได้ ด้วยความหมายของคำว่า ความมั่นคงที่ขยายแวงออกไปกว้างไกล
- ทำให้ปัญหาด้านความมั่นคงของชาติอาเสียนเป็นปัญหาที่มีอยู่หลากหลายด้าน และการจัดการกับปัญหาต้องการพลังการทำงานที่อาศัยความร่วมมือระหว่างกัน โดยเฉพาะการจัดการปัญหา ด้านความมั่นคงในเรื่องของการก่อการร้ายรูปแบบใหม่



อิสราเอล-อิหร่าน



จีน - ญี่ปุ่น - ไต้หวัน

ศึกสามเส้า

องค์ประกอบของความมั่นคงแห่งชาติ

1. ความมั่นคงแห่งชาติ
ด้านการเมือง

2. ความมั่นคงแห่งชาติ
ด้านเศรษฐกิจ

3. ความมั่นคงแห่งชาติ
ด้านการทหาร
(การป้องกันประเทศ)

4. ความมั่นคงแห่งชาติ
ด้านสังคม

5. ความมั่นคงแห่งชาติ
ด้านวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี

6. ความมั่นคงแห่งชาติ
ด้านพลังงานและ
สิ่งแวดล้อม

1. ความมั่นคงแห่งชาติด้านการเมือง



- ความมั่นคงแห่งชาติด้านการเมือง หมายถึง การที่ประเทศมีระบบการเมืองที่มีเสถียรภาพ อยู่บริหารประเทศได้ครบตามวาระ มีคณะรัฐบาลที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม มีความเสียสละและมุ่งมั่นที่จะทำงานเพื่อประเทศชาติอย่างแท้จริง บริหารงานด้วยความสะอาดโปร่งใส ได้รับความเลื่อมใสและไว้วางใจจากประชาชน ตลอดจนกำหนดนโยบายที่มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาประเทศพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของชาติ ให้มีความเจริญก้าวหน้า สังคมมีความเข้มแข็ง มีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทำให้ประชาชนในชาติมีความอยู่ดีกินดี มีสิ่งบริการและอำนวยความสะดวกอย่างครบครัน มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน มีความสามารถในการรักษากฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ภายในประเทศให้ ประชาชนในชาติได้อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

2. ความมั่นคงแห่งชาติด้านเศรษฐกิจ



- ความมั่นคงแห่งชาติด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การที่ประเทศมีระบบเศรษฐกิจที่ เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก ทั้งเศรษฐกิจภายในประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เศรษฐกิจภายในประเทศ ประเทศจะต้องมี โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็งสมบูรณ์ และกระจายออกไปทั่วประเทศเพื่อเอื้ออำนวยให้แก่การประกอบอาชีพต่างๆ ของคนในชาติไม่เกิดการสูญเปล่าทางเศรษฐกิจและเอื้อประโยชน์ต่อการดึงดูดนักลงทุนจากต่างชาติให้นำเงินมาลงทุนในประเทศ นอกจากนี้ประเทศจะต้องมีระบบการเงินและการคลังที่ดี ยึดมั่นในระเบียบวินัย มีความโปร่งใส กฎหมายและระเบียบต่างๆ จะต้องเอื้อประโยชน์ให้การทำธุรกิจของคนในชาติเป็นไปอย่างราบรื่น

3. ความมั่นคงแห่งชาติด้านการทหาร (การป้องกันประเทศ)



- ความมั่นคงแห่งชาติด้านการทหาร (การป้องกันประเทศ) หมายถึง การที่ประเทศมีความพร้อมทางด้านกำลังพล และกองทัพที่จะสามารถป้องกันรักษาเอกราชและอธิปไตย รวมทั้งผลประโยชน์ อื่นๆ ของชาติ จากการรุกรานกำลังทหารของต่างชาติเข้ามาคุกคาม ดังนั้น ความมั่นคงทางด้านการทหารนั้น จึงหมายถึง กองทัพจะต้องมีความพร้อมทางด้านกำลังพล และยุทธโศปกรณ์และจะต้องมีประสิทธิภาพใน การที่จะป้องกันและตอบโต้ประเทศที่คิดจะใช้กำลังรุกรานประเทศเรา

4. ความมั่นคงแห่งชาติด้านสังคม



- ความมั่นคงแห่งชาติด้านสังคม หมายถึง การที่ประเทศมีสังคมของคนในชาติที่เข้มแข็ง มี ความรักและความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในชาติ อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข คนในชาติมีความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งเกี่ยวข้องกับความอยู่ดีกินดีของคนในชาติ ประชาชนมีความเชื่อ มี ค่านิยม มีวัฒนธรรมที่เกื้อกูลต่อการพัฒนาประเทศ และ พัฒนาคุณภาพของประชาชน

5. ความมั่นคงแห่งชาติด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี



- ความมั่นคงแห่งชาติด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หมายถึง การที่ประชาชนภายใน ชาตีมักการคิดค้นด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อใช้ในเชิงการค้า และ อุตสาหกรรมของประเทศอย่าง ต่อเนื่องและสม่ำเสมอ อันเป็นการพึ่งพาตนเองในด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีและลดการสูญเสีย เงินตราของประเทศ จากการที่ต้องไปซื้อและพึ่งพาเทคโนโลยีของต่างชาติ

6. ความมั่นคงแห่งชาติด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม



- 6. ความมั่นคงแห่งชาติด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การที่ประเทศมีพลังงาน ภายในประเทศเพียงพอต่อการใช้ ภายในประเทศ ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต พลังงานนี้รวมทั้ง พลังงานในรูปแบบของน้ำมัน กระแสไฟฟ้า และวัสดุอื่นๆ ที่มีความ จำเป็นต่อความเป็นอยู่ของประชาชนภายในชาติ และการประกอบ ธุรกิจอุตสาหกรรมทุกชนิด หากประเทศขาดพลังงานหรือมีไม่ เพียงพอแล้ว จะส่งผล กระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน และเศรษฐกิจของชาติ ตลอดจนความอยู่รอดของชาติอีกด้วย ส่วนด้านสิ่งแวดล้อมนั้นจะมีผลต่อความเป็นอยู่ของประชาชนใน ชาติ รวมถึงผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อมของโลกและการดึงดูด นักท่องเที่ยวที่จะนำรายได้เข้าประเทศ รัฐบาลจึงจำเป็นต้องรักษา สมดุล ให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม

องค์กรที่เกี่ยวข้องกับ ความมั่นคงแห่งชาติ

- ในการจัดการเรื่องความมั่นคงแห่งชาตินั้น ต้องอาศัยการดำเนินงานของฝ่ายต่างๆ ร่วมกัน ได้แก่ หน่วยข่าวต่างๆ ในประชาคมข่าวกรอง ทำการพิสูจน์ทราบปัญหาหรือภัยคุกคามที่มีต่อความมั่นคงแห่งชาติ
- สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ทำการศึกษาและวิเคราะห์นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ
- คณะกรรมการของสภาความมั่นคงแห่งชาติทำการพิจารณาและตกลงในการกำหนดนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อให้บังเกิดผลตามนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ นอกเหนือจากองค์กรดังกล่าวที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และมีอำนาจหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติแล้ว



- ส่วนราชการทุกกระทรวง ทบวง กรม ถือว่ามีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้วยทั้งสิ้น ในกิจการที่เกี่ยวกับการเสนอนโยบาย การปฏิบัติการ ประเมินผลตามมาตรการ แผนงาน และโครงการต่างๆ ตามที่รัฐบาลกำหนด

- นอกจากนี้ยังมีองค์กรที่ทำหน้าที่สนับสนุนนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ได้แก่ องค์กรพัฒนาเอกชน หน่วยงานขององค์กรระหว่างประเทศที่ปฏิบัติ ภารกิจในประเทศ หรือเกี่ยวข้องต่อผลประโยชน์แห่งชาติ ตลอดจนความร่วมมือของคนในชาติ





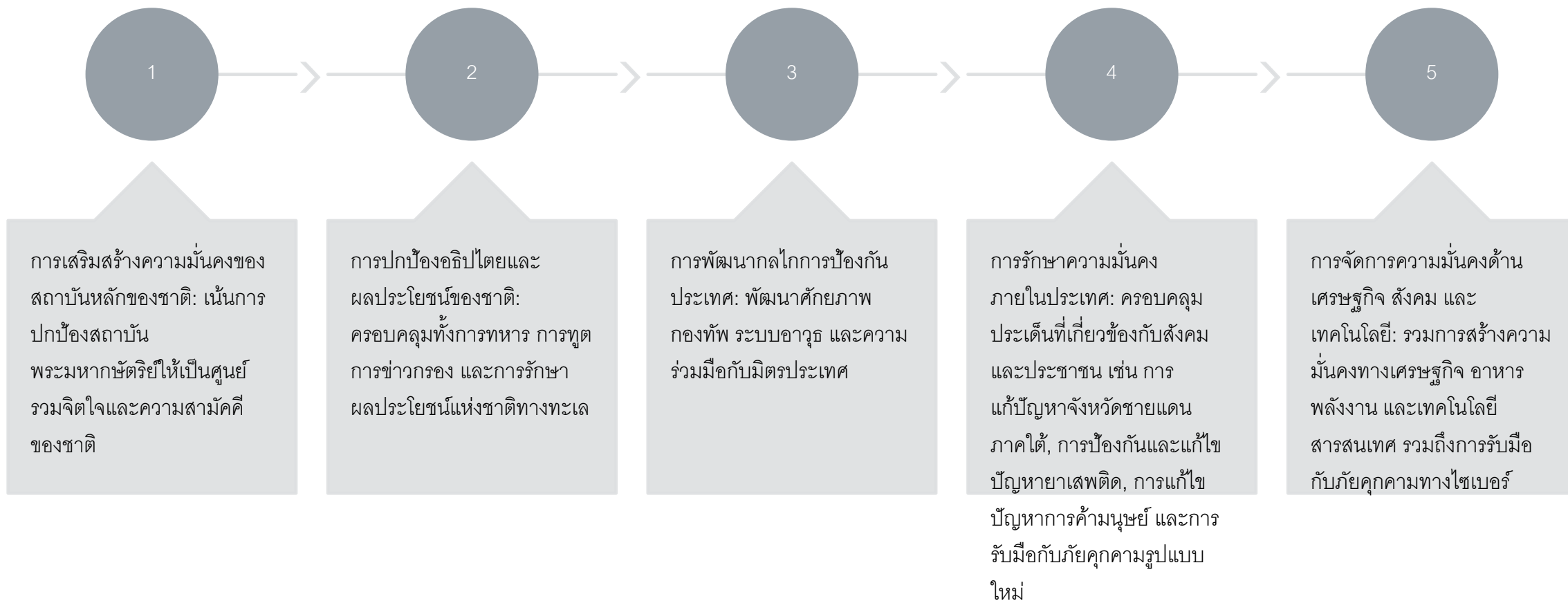
นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ
(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี

- **นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ** คือ กรอบทิศทางในการดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของประเทศ โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อรักษาเอกราช อธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ ป้องกันภัยคุกคามทุกรูปแบบ และส่งเสริมความสงบสุขในสังคม นโยบายดังกล่าวครอบคลุมทั้งนโยบายภายใน นโยบายต่างประเทศ และนโยบายการทหาร-เศรษฐกิจ โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบคือ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
- นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 – 2570) เป็นแผนระยะปานกลาง 5 ปี

- นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 – 2570) แผนหลักที่กำหนดแนวทางและมาตรการต่างๆ เพื่อรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยมีเป้าหมายครอบคลุมทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการทหาร
- แผนนี้จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2559 โดยสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ

องค์ประกอบสำคัญของนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ





ประกาศ

เรื่อง นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศว่า

โดยที่คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นสมควรให้ประกาศใช้นโยบายและแผนระดับชาติ
ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ
สภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อเป็นแผนหลักของชาติที่เป็นกรอบทิศทางการดำเนินการป้องกัน
แจ้งเตือน แก่ไข หรือระงับยับยั้งภัยคุกคาม เพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งมีสาระสำคัญ
ตามท้ายประกาศนี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ใช้นโยบายและแผนระดับชาติ
ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตั้งแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ จนถึงวันที่
๓๐ กันยายน ๒๕๗๐

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖ เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

คำนำ

ความมั่นคงถือเป็นรากฐานที่สำคัญต่อความอยู่รอดปลอดภัย ความเจริญก้าวหน้าของชาติ และประชาชนอยู่ดีมีสุขปลอดภัยจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ โดยเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมสภาความมั่นคงแห่งชาติได้มีมติเห็นชอบนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) และต่อมาเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพื่อเป็นทิศทางในการดำเนินการป้องกัน แจ่งเตือน แก้ไข หรือระงับยับยั้งภัยคุกคามเพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับนี้ได้จัดทำขึ้นโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของหน่วยงานรัฐและภาคส่วนต่าง ๆ ในการประมวลวิเคราะห์ และเสนอแนะนโยบายและแผนความมั่นคงทั้ง ๑๗ ด้าน ภายใต้กรอบคิดความมั่นคงแบบองค์รวม (Comprehensive Security) และความมั่นคงของมนุษย์ (Human Security) ในบริบทความมั่นคงปัจจุบันและแนวโน้มภายในประเทศและต่างประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน (Whole-of-Government Approach) ควบคู่กับการดำเนินงานที่ทุกภาคส่วนในสังคมมีส่วนร่วมในงานความมั่นคง (Whole-of-Society Approach) ตลอดจนการบริหารจัดการความเสี่ยงและการสร้างความสามารถในการกลับคืนสู่สภาพเดิม (Resilience) เพื่อให้พร้อมเผชิญปัญหาที่ส่งผลต่อความมั่นคงของประเทศ

ด้วยเหตุนี้ ผลสัมฤทธิ์ของนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ ในการผนึกกำลังร่วมกันเพื่อขับเคลื่อนนโยบาย แผนงาน โครงการ ให้ประสานสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ ทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ เพื่อให้ประเทศชาติมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ถาวรสืบไป

พลเอก



(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

ประธานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

ส่วนที่ ๔ นโยบายและแผนความมั่นคง	๔๓
● หมวดประเด็นความมั่นคง	
นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ	๔๕
นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๒ การปกป้องอธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติ และการพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ	๔๙
นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๓ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติพื้นที่ชายแดน	๕๑
นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเล	๕๔
นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๕ การป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้	๕๗
นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๖ การบริหารจัดการผู้หลบหนีเข้าเมือง และผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ	๖๐

	หน้า
นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๗ การป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์	๖๓
นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๘ การป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด	๖๖
นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๖๙
นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๐ การป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงทางไซเบอร์	๗๒
นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้าย	๗๕
นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๒ การสร้างคุณภาพระหว่างประเทศ	๗๘
นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๓ การบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข และโรคติดต่ออุบัติใหม่	๘๑

บทสรุปผู้บริหาร

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้รัฐต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขตและเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ ความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยของประชาชน เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ รัฐต้องจัดให้มีการทหาร การทูตและการข่าวกรองที่มีประสิทธิภาพ กำลังทหารให้ใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศด้วยตลอดจนกำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ประกอบกับ พระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีหลักการให้การกำหนดนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งการจัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติเป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อให้เป็นกรอบหรือทิศทางในการดำเนินการป้องกัน แจ่งเตือน แก้ไข หรือระงับยับยั้งภัยคุกคามเพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ โดยต้องมีสาระที่ครอบคลุมถึงนโยบายภายในประเทศ นโยบายต่างประเทศ และนโยบายการทหารกับการเศรษฐกิจ และอื่น ๆ อันเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติให้สอดคล้องต้องกัน เพื่อให้กิจการของหน่วยงานของรัฐสามารถประสานกันได้อย่างใกล้ชิดเป็นผลดีต่อความมั่นคงแห่งชาติ

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป็นแผนระยะปานกลาง ๕ ปี ที่มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ รองรับการดำเนินการในห้วงที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑) โดยนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติฉบับนี้มีความเชื่อมโยงและประสานสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นความมั่นคง และประเด็น การต่างประเทศ ตลอดจนกำหนดขอบเขตและหลักเกณฑ์พิจารณา “ประเด็นความมั่นคง” เพื่อตอบสนอง ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่ต้องเห็นผลสัมฤทธิ์ภายในปี ๒๕๗๐ การยกระดับขีดความสามารถในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคง โดยมุ่งขยายผลกรอบแนวคิดความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีกรอบ การจัดทำและขับเคลื่อนแผนระดับที่ ๓ โดยนำเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ไปกำหนดแผนงาน โครงการ กิจกรรม หรือการดำเนินการอื่น ๆ ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การจัดทำนโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ผ่านมา (ฉบับแรกที่มีการเผยแพร่อย่างเป็นทางการ พ.ศ. ๒๕๔๑ – ๒๕๔๔) จนถึงฉบับปัจจุบัน มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องภายใต้สถานการณ์ เศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงในมิติต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ดังนั้น นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จึงให้ความสำคัญกับการวางรากฐานความมั่นคงของประเทศ โดยเริ่มต้นจากหน่วยย่อยของสังคม คือ สถาบันครอบครัว และสถาบันการศึกษา โดยส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการบูรณาการการทำงาน ร่วมกัน โดยเฉพาะภาคประชาชน รวมถึงการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่ให้มุ่งเน้นไปที่พื้นที่ตำบลเป้าหมาย เพื่อขยายแนวคิดการพัฒนาพื้นที่เพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ และแผนตำบล “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยเร่งป้องกัน

และแก้ไขเฉพาะปัญหาความมั่นคงที่สำคัญจากการประเมินสถานการณ์และแนวโน้มความเสี่ยงในระยะ ๕ ปี ผ่านกระบวนการคัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญของประเด็นความมั่นคงที่มีผลกระทบและความเสี่ยงสูง (High Risk, High Impact) จากบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศ การประเมินขีดความสามารถของประเทศเพื่อเสริมสร้างกำลังอำนาจของชาติ เพื่อกำหนดจุดยืนหรือตำแหน่งของประเทศ และเสริมสร้างแนวทางการพัฒนาศักยภาพความมั่นคงของประเทศให้สามารถบริหารจัดการความเสี่ยงภัยคุกคามทุกรูปแบบได้อย่างทันท่วงที โดยขยายผลกรอบแนวคิดความมั่นคงแบบองค์รวมในการเชื่อมโยงมิติการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความมั่นคง ปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ นอกจากนี้ มีการกำหนดจุดเน้น (Focus) และแนวทางสำคัญเชิงลึก (Highlight) ของเป้าหมาย ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ให้เห็นผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรม การเติมเต็มช่องว่างของแนวทางการพัฒนาที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ตลอดจนนำเป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายที่ต้องการมุ่งเน้นในแต่ละปีผนวกเข้ากับยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณสำหรับแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่เกี่ยวกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีเสถียรภาพ ประชาชนอยู่ดีมีสุข ปลอดภัยจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ มีศักยภาพบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม และรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติอย่างยั่งยืน”

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นกรอบทิศทางในการดำเนินการป้องกัน แจ่งเตือน แก้ไข หรือระงับยับยั้งภัยคุกคามเพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ
- เพื่อถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
- เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นกรอบทิศทางการจัดทำและขับเคลื่อนแผนระดับที่ ๓ (แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ แผนปฏิบัติราชการของหน่วยงาน แผนพัฒนาในระดับพื้นที่) ที่เกี่ยวข้องกับด้านความมั่นคงได้อย่างสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ความสำคัญ



นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 – 2570) เป็นแผนระยะปานกลาง 5 ปีที่มีสถานะเป็นแผนระดับที่ 2 รองรับการดำเนินการในห่วงที่สองของยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง โดยดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2559 เพื่อให้เป็นกรอบหรือทิศทางในการดำเนินการป้องกันแจ้งเตือน แก้ไข หรือระงับยับยั้งภัยคุกคามเพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ



จุดเด่น

การปรับเปลี่ยนทิศทางการวางนโยบายและแผน การขับเคลื่อนงานด้านความมั่นคง

- รากฐานความมั่นคงของประเทศที่เริ่มต้นจากสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา
- เพิ่มการประเมินกำลังอำนาจของชาติ

การจัดลำดับความสำคัญของประเด็นความมั่นคงที่มีผลกระทบและความเสี่ยง

- กำหนดขอบเขตและหลักเกณฑ์พิจารณา "ประเด็นความมั่นคง"

การยกระดับขีดความสามารถของประเทศเพื่อขยายแนวคิดความมั่นคงแบบองค์รวม

- กำหนดจุดเน้นและแนวทางสำคัญเชิงลึกของเป้าหมาย ตัวชี้วัด และกลยุทธ์
- หน่วยงานของรัฐมีกรอบจัดทำแผนระดับที่ 3



กรอบทิศทางกำหนดยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณของประเทศ

- ประเด็นสำคัญเร่งด่วนในแต่ละปีงบประมาณ
- งบประมาณสำหรับโครงการสำคัญด้านความมั่นคง

การแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่

- มุ่งเน้นไปที่พื้นที่ตำบลเป้าหมาย
- ขยายแนวคิดแผนตำบล มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ให้เป็นรูปธรรม

การเข้ามามีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

- การบูรณาการการทำงานร่วมกัน
- ประชาชนเป็นศูนย์กลาง

การใช้หลักการและเครื่องมือทางวิชาการกระบวนการจัดทำ

- การคาดการณ์อนาคตเชิงยุทธศาสตร์ (Foresight Analysis)
- การจัดลำดับและการจัดการความเสี่ยง (Risk Matrix)



เค้าโครง

- กระบวนการจัดทำ
- ความเปลี่ยนแปลง
บริบทความมั่นคง
ในระยะ 5 ปี
- แผนที่กลยุทธ์
- ตารางสรุปตัวชี้วัด
- แผนระดับที่ 3
ขับเคลื่อนนโยบาย
และแผนระดับชาติฯ
- มติคณะรัฐมนตรี
ที่เกี่ยวข้อง

แผนระดับที่ 2 (5 ปี)
เป้าหมายสูงสุด ในการรักษา
ไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ

- ความสำคัญของภูมิยุทธศาสตร์
ภูมิรัฐศาสตร์และภูมิเศรษฐกิจไทย
- ยืดความสามารถและกำลังอำนาจของชาติ
- ความเปลี่ยนแปลงของบริบทความมั่นคง
(ระดับโลก ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ)



17 นโยบายและแผนความมั่นคง

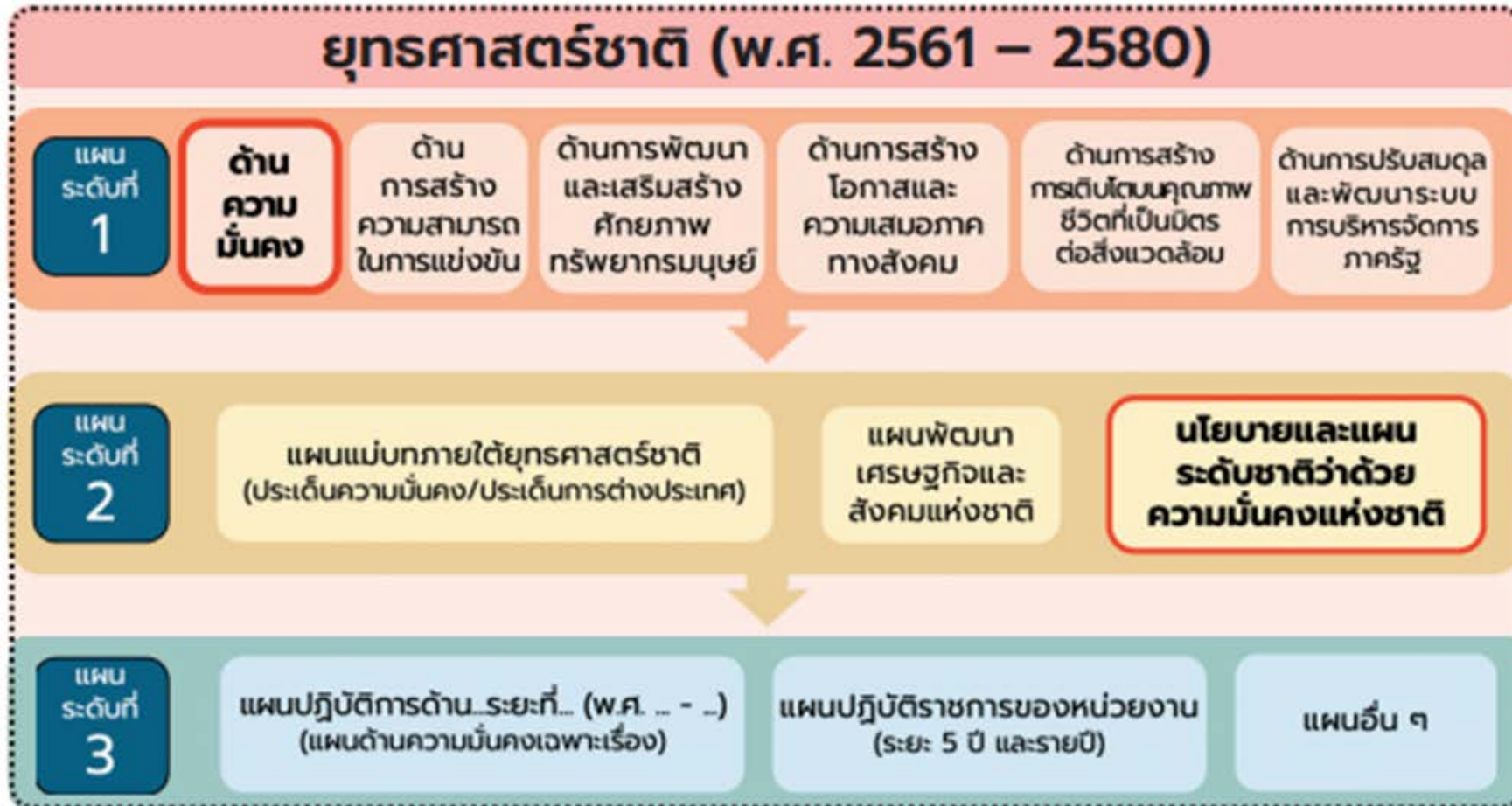
- หมวดประเด็นความมั่นคง (13 นโยบายฯ)
- หมวดประเด็นศักยภาพความมั่นคง (4 นโยบายฯ)

- หลักการบริหารงานคุณภาพ (PDCA)
- กลไกการบริหารจัดการ
- ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

"ประเทศไทยมีเสถียรภาพ ประชาชนอยู่ดีมีสุข
ปลอดภัยจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ
มีศักยภาพบริหารจัดการความมั่นคง
แบบองค์รวม และรักษาไว้ซึ่ง
ผลประโยชน์แห่งชาติอย่างยั่งยืน"

ส่วนที่
1

ความสำคัญและสถานะของนโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 – 2570)



ผลประโยชน์แห่งชาติ

- การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชน จากภัยคุกคามทุกรูปแบบ
- การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น
- มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคม และการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
- ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน
- ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
- ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร
- ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม ระหว่างประเทศ
- และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก อย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

เป้าหมายและแนวทางการดำเนินการในการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ

(พิจารณาตาม พ.ร.บ. สภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2559 ของมาตรา 14)

1 การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

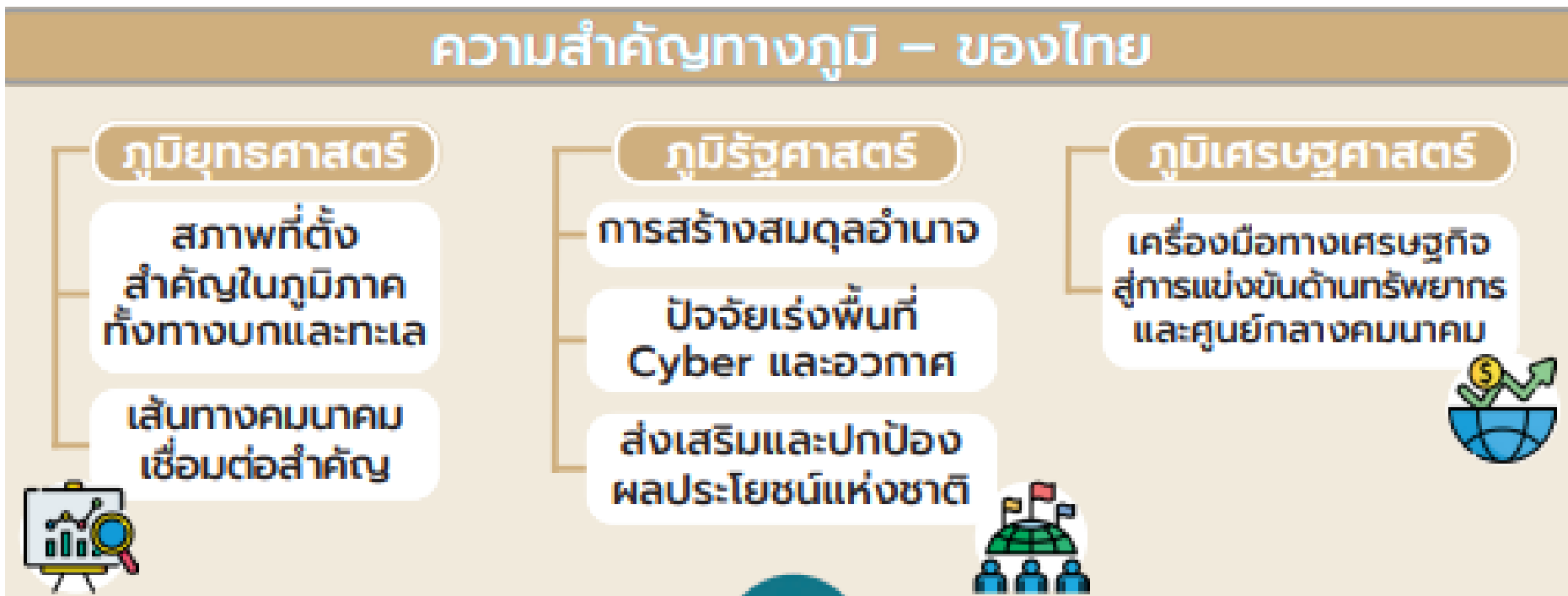
2 การปกป้องและรักษาผลประโยชน์แห่งชาติ

3 การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและศักยภาพการป้องกันประเทศ

4 การรักษาความมั่นคงภายในประเทศและระหว่างประเทศ

ส่วนที่
2

สถานการณ์ ผลกระทบ และแนวโน้ม การเปลี่ยนแปลงบริบทความมั่นคงในระยะ 5 ปี



การประเมินขีดความสามารถของประเทศ เพื่อเสริมสร้างกำลังอำนาจของชาติ

เปรียบเทียบสถานะ (Position) และอันดับของประเทศ (Benchmark)



การเมือง



ทรัพยากรมนุษย์



สังคมจิตวิทยา



การทหาร



เศรษฐกิจ



เทคโนโลยีสารสนเทศ

ความเปลี่ยนแปลงบริบทความมั่นคง

ระดับโลก

- การแข่งขันและขยายอิทธิพลของประเทศมหาอำนาจ
- การก่อการร้ายและแนวคิดสุดโต่ง
- การพลิกผันทางเทคโนโลยีและไซเบอร์
- โรคติดต่ออุบัติใหม่และภัยสุขภาพต่าง ๆ
- การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภาวะโลกร้อน
- การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ



ระดับภูมิภาค

- กรณีพิพาทในทะเลจีนใต้
- ผลประโยชน์บริเวณลุ่มน้ำโขง
- ความมั่นคงทางชายแดนทะเล อากาศ อวกาศ
- อาชญากรรมข้ามชาติ



ระดับประเทศ

- ความไม่สงบใน จชต.
- ผู้หลบหนีเข้าเมือง
- การค้ามนุษย์
- ยาเสพติด
- กุฎริตคอร์รัปชัน
- สาธารณภัย
- ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ พลังงาน และอาหาร
- อื่น ๆ



ความเปลี่ยนแปลงของบริบทความมั่นคงในระดับโลก

การแข่งขันขยายอิทธิพลระหว่างประเทศมหาอำนาจ และขั้วอำนาจต่าง ๆ



- การสะสมอาวุธและการแพร่ขยายอาวุธ
- การแสวงประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม

สถานการณ์การก่อการร้าย

- การปรับรูปแบบการก่อเหตุ
- การเผยแพร่/ บ่มเพาะแนวคิดสุดโต่งที่นิยมความรุนแรงมากขึ้น
- ความก้าวหน้าของนวัตกรรมและเทคโนโลยี
- การพัฒนาอาวุธในการก่อการร้ายจากปัจจัย



การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างฉับพลัน



- ความเสี่ยงไปสู่การก่ออาชญากรรมทางไซเบอร์
- การโจมตีทางไซเบอร์
- อาชญากรรมทางไซเบอร์
- การละเมิดข้อมูลหรือการเข้าถึงข้อมูลที่ไม่ได้รับอนุญาต

โรคติดต่ออุบัติใหม่และภัยสุขภาพต่าง ๆ

- ปัญหาด้านชีวภาพของเชื้อโรคที่มีวิวัฒนาการอย่างสม่ำเสมอ
- การดื้อยาต้านจุลชีพ
- พฤติกรรมของมนุษย์ที่ไม่ถูกสุขลักษณะ
- ปัญหาด้านการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ



การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภาวะโลกร้อน

- ภัยหกระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้นส่งผลกระทบต่อภาคเกษตรกรรมชายฝั่ง
- ปัญหาการขาดแคลนและแย่งชิงทรัพยากรน้ำ
- ปัญหาการโยกย้ายถิ่นฐาน
- ปัญหาความมั่นคงทางอาหารและน้ำ
- ปัญหาความมั่นคงทางพลังงาน



การเปลี่ยนแปลงทางภูมิประชากรศาสตร์

- จำนวนประชากรโลกจะเพิ่มขึ้นมากกว่า 1 พันล้านคนภายในปี 2023 และภายในปี 2050 ร้อยละ 80 ของประชากรโลกที่มีอายุเกิน 60 ปีขึ้นไปจะอยู่ในประเทศกำลังพัฒนา
- การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์
- ปัญหาช่องว่างระหว่างวัย
- การขาดแคลนแรงงาน



ความเปลี่ยนแปลงของบริบทความมั่นคงในระดับภูมิภาค

การแข่งขันและขยายอิทธิพลเชิงยุทธศาสตร์ระหว่างประเทศมหาอำนาจต่าง ๆ

- กรณีพิพาทในทะเลจีนใต้
- กรณีอนุภูมิภาคสุมาตรา



ความมั่นคงทางชายแดน

- อาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่ชายแดน
- แรงงานและการลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมาย
- ความไม่ชัดเจนของเส้นเขตแดน
- ปัญหาโรคระบาดในพื้นที่ชายแดน



สถานการณ์ความมั่นคงในประเทศรอบบ้าน

- สถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองภายในของประเทศรอบบ้าน
- ความตึงเครียดตามแนวชายแดน



ความมั่นคงทางทะเล

- การแย่งชิงผลประโยชน์และการแข่งขันทางทะเล
- ความปลอดภัยและอาชญากรรมทางทะเล
- ปัญหาสิ่งแวดล้อมทางทะเล



ความท้าทายของอาเซียน

- ความแตกต่างด้านค่านิยม วัฒนธรรม ระดับการพัฒนา ระบบการปกครอง
- ความมีเอกภาพ ความเป็นแกนกลาง และมุมมองของอาเซียนต่อแนวคิดอินโด-แปซิฟิก (ASEAN Outlook on Indo-Pacific: AOIP)



ความมั่นคงทางอากาศและอวกาศ

- การพัฒนาวิศวกรรมและเทคโนโลยีทางอวกาศ
- การช่วงชิงพื้นที่ทางยุทธศาสตร์เพื่อเป็นผู้นำทางอวกาศ



การก่อการร้ายและปัญหาการนับเพาะแนวคิดสุดโต่งที่นิยมความรุนแรง

- การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการแสวงหาแนวร่วมในอนาคต
- ทำเลที่ตั้งของไทยซึ่งเป็นศูนย์กลางการเดินทางระหว่างประเทศที่สำคัญในภูมิภาคอาจถูกใช้เป็นทางผ่าน แหล่งฝึกหัดและแหล่งจัดหาวัสดุอุปกรณ์ และมักจะถูกเหตุในพื้นที่เปราะบาง



อาชญากรรมข้ามชาติ

- การลักลอบค้ายาเสพติด
- การลักลอบเข้าเมือง
- การค้ามนุษย์
- การฟอกเงิน
- การปลอมแปลงเอกสาร



ความเปลี่ยนแปลงของบริบทความมั่นคงในระดับประเทศ

ความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ

- สถาบันชาติ
- สถาบันศาสนา
- สถาบันพระมหากษัตริย์

สถานการณ์การเมืองภายในประเทศ



- ประชาชนที่มีความหลากหลายเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น
- การแสดงทัศนคติต่อปัญหาเชิงโครงสร้างสถาบันทางการเมือง
- การเพิ่มโอกาสและการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐเพื่อจัดความยากจน ความเหลื่อมล้ำ
- ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

- เชื้อนโยระดับบุคคล
- เชื้อนโยระดับโครงสร้าง
- เชื้อนโยระดับวัฒนธรรม
- ปัญหาภัยแทรกซ้อนต่าง ๆ

ปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง



- กลุ่มที่อพยพเข้ามาและไม่สามารถเดินทางกลับประเทศต้นทาง
- กลุ่มที่อพยพเข้ามาเพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจ
- กลุ่มที่อพยพเข้ามาเนื่องจากสถานการณ์ความไม่มั่นคงจากประเทศ
- กลุ่มอื่น ๆ

ปัญหาสุขภาพ

- อุปสงค์และอุปทานยาเสพติด
- แนวโน้มผู้กระทำผิดซ้ำทั้งผู้ค้าและผู้เสพเพิ่มขึ้น
- การใช้ช่องทาง Blockchain ในการซื้อและขาย

ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร
- การแข่งขันทางเศรษฐกิจ
- การใช้ทรัพยากรโดยขาดความสมดุล
- การเจริญเติบโตของสังคมเมือง



สาธารณภัย

- ภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์
- ภัยที่เกิดจากธรรมชาติ



การทุจริตคอร์รัปชัน



- การทุจริตในภาครัฐที่มีการกระจายตัวไปยังทุกระดับของสังคม

ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ พลังงาน และอาหาร



- ความแตกต่างปัจจัยเชิงโครงสร้าง
- ระบบเศรษฐกิจโลกที่มีความไม่แน่นอนและผันผวนสูง
- ภาวะการชะลอตัวทางเศรษฐกิจ
- การเตรียมพร้อมรองรับภาวะขาดแคลนหรือภาวะวิกฤติ

การค้ามนุษย์



- ไทยอยู่ในสถานะเป็นทั้งประเทศต้นทางทางผ่าน และปลายทางของกระบวนการค้ามนุษย์
- ผู้ค้ามนุษย์เปลี่ยนรูปแบบการทำความผิดผ่านช่องทางออนไลน์มากขึ้น



ส่วนที่
3

วิสัยทัศน์ กรอบแนวคิด วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย



“ ประเทศชาติมีเสถียรภาพ ประชาชนอยู่ดีมีสุข
ปลอดภัยจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ
มีศักยภาพบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม
และรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติอย่างยั่งยืน ”



วัตถุประสงค์



เพื่อเป็น**กรอบทิศทาง**ในการดำเนินการป้องกัน แจ่งเตือน แก้ไข หรือระงับยับยั้งภัยคุกคามเพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ



เพื่อ**ถ่ายทอด**ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้



เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็น**กรอบทิศทาง**การจัดทำและขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ และ/หรือ แผนปฏิบัติราชการของหน่วยงาน (แผนระดับที่ 3) ที่เกี่ยวข้องกับด้านความมั่นคงได้อย่างสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

35

เป้าหมายย่อย



เป้าหมาย

ประเทศไทยมีความมั่นคงและมีเสถียรภาพมากขึ้น ประชาชนดำรงชีวิตโดยปกติสุข รวมทั้งมีการพัฒนา ศักยภาพบริหารจัดการ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงแบบองค์รวมและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ

58

ตัวชี้วัดย่อย

ตัวชี้วัดและ ค่าเป้าหมาย ในภาพรวม

ความสำเร็จของการบรรลุค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละตัวชี้วัดของ 17 นโยบายและแผนความมั่นคงภายใต้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 – 2570)

ส่วนที่

4

นโยบายและแผนความมั่นคง

17

นโยบาย
และแผน
ความมั่นคง

แบ่งออกเป็น 2 หมวด ดังนี้



หมวดประเด็น
ความมั่นคง

หมวดประเด็น
ศักยภาพความมั่นคง

หมวดประเด็นความมั่นคง

(13 นโยบายและแผนความมั่นคง)

"ประเด็นภัยคุกคามที่มีผลกระทบและแนวโน้มความเสี่ยงสูง
ต่อความมั่นคงแห่งชาติและผลประโยชน์แห่งชาติ"



การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ (ทอ.ร.ม.น.)

01

- สังคมไทยอยู่ร่วมกันอย่างสันติและเคารพในความแตกต่างหลากหลายบนพื้นฐานสิทธิมนุษยชน
- รำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์



การปกป้องอธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติ
และการพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ (ทท.)

02

- ปกป้อง รักษา และแก้ไขปัญหาคritical ที่กระทบต่ออธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติ ทั้งทางบก ทางทะเล และทางอากาศ
- พัฒนาขีดความสามารถเชิงยุทธศาสตร์ของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงที่เกี่ยวข้อง เพื่อการป้องกันประเทศในอนาคต

ส่วนที่
4

นโยบายและแผนความมั่นคง



การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติพื้นที่ชายแดน (มท.)

03

- พื้นที่ชายแดนและประชาชนในพื้นที่มีการพัฒนา มีความมั่นคงปลอดภัย มีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบ
- มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของมนุษย์อย่างสมดุล
- พื้นที่ความร่วมมือสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศรอบบ้าน รวมถึงการสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจร่วมกันอย่างยั่งยืน



การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล.)

04

- เสริมสร้างความมั่นคงทางทะเลแบบองค์รวมให้ป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามทางทะเลที่สำคัญอย่างต่อเนื่องและความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ โดยคำนึงถึงการรักษาความมั่นคงทางทะเลและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลให้มีความสมดุลและยั่งยืน
- บริหารจัดการองค์ความรู้ทางทะเลที่มีประสิทธิภาพ



การป้องกันและแก้ไขปัญหาวงหวัดชายแดนภาคใต้ (สมช.)

05

- ลดการก่อเหตุรุนแรงและความสูญเสีย
- พัฒนาการเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและศักยภาพของพื้นที่
- เสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้



การบริหารจัดการผู้หลบหนีเข้าเมืองและผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ (กอรมน.)

06

- บริหารจัดการผู้มีปัญหาสถานะและสิทธิบุคคล แรงงานต่างด้าว กลุ่มที่มีความเปราะบางต่อความมั่นคงและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ รวมถึงผู้ได้รับการคุ้มครองหรือผู้อยู่ระหว่างคัดกรองสถานะที่ไม่สามารถเดินทางกลับประเทศ อันเป็นภูมิลำเนาใต้
- มีความสมดุลระหว่างมิติความมั่นคงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และหลักสิทธิมนุษยชน



การป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ (พม.)

07

- ยกระดับสถานะและเพิ่มขีดสมรรถนะของประเทศไทยในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ให้ได้รับการยอมรับจากสากล



การป้องกัน ปรามปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด (ป.ป.ส.)

08

- ป้องกันประชากรทุกกลุ่มเป้าหมายไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
- สกัดกั้นและปรามปรามขบวนการค้ายาเสพติด
- บำบัด รักษา และฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดให้เกิดการยอมรับจากสังคม



การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.)

09

- ยกระดับการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยที่สำคัญอันเกิดจากภัยธรรมชาติ และภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ และ/หรือเป็นภัยซ้ำซ้อน ให้สามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ และยั่งยืน



การป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงทางไซเบอร์ (สทศ.)

10

- ประเทศไทยสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันการโจมตีทางไซเบอร์
- ยกระดับมาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- ลดการก่ออาชญากรรมทางไซเบอร์



การป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงทางไซเบอร์ (สทช.)

10

- ประเทศไทยสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันการโจมตีทางไซเบอร์
- ยกระดับมาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- ลดการก่ออาชญากรรมทางไซเบอร์



การป้องกันและแก้ไขปัญหการก่อการร้าย (สมช.)

11

- ประเทศไทยมีภูมิคุ้มกันในการรับมือกับภัยก่อการร้าย
- มีขีดความสามารถในการตอบโต้ต่อเหตุวิกฤติจากการก่อการร้าย
- มีศักยภาพในการฟื้นตัวจากภัยก่อการร้ายให้กลับสู่ภาวะปกติ



การสร้างดุลยภาพระหว่างประเทศ (กต.)

12

- ประเทศไทยสามารถรักษาดุลยภาพระหว่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ
- มีบทบาทนำในประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
- รักษาผลประโยชน์แห่งชาติในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและความสัมพันธ์อันดีกับประเทศรอบบ้าน



การบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขและโรคติดต่ออุบัติใหม่ (สร.)

13

- เตรียมความพร้อม และเพิ่มขีดความสามารถการบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข และโรคติดต่ออุบัติใหม่
- พัฒนานวัตกรรมและการบริหารจัดการทรัพยากรด้านการแพทย์รองรับภาวะวิกฤติ

หมวดประเด็นศักยภาพความมั่นคง

(4 นโยบายและแผนความมั่นคง)



"ประเด็นเสริมสร้างศักยภาพ
และพัฒนาขีดความสามารถของประเทศในการป้องกัน
และแก้ไขประเด็นความมั่นคงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น"



การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ
และการบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ (สมช.)

14

- พัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อม เพื่อป้องกันและตอบสนองต่อภัยคุกคาม
- บูรณาการทรัพยากรของประเทศ เพื่อใช้ในการเผชิญกับวิกฤตการณ์ระดับชาติ



การพัฒนาระบบข่าวกรองแห่งชาติ (สขช.)

15

- ยกระดับระบบงานข่าวกรองแห่งชาติในการเฝ้าระวัง ประเมินตอบสนอง และแจ้งเตือนต่อสถานการณ์ด้านความมั่นคงเชิงยุทธศาสตร์ในระยะยาว
- ขยายเครือข่ายเฝ้าระวัง เพื่อสนับสนุนงานข่าวกรองและการวางระบบงานข่าวกรองสำหรับป้องกันภัยคุกคามที่สำคัญ



การบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง (กอ.รมน.)

16

- จัดทำและเชื่อมโยงบัญชีข้อมูลด้านความมั่นคงขนาดใหญ่เชิงดิจิทัล ให้สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายในการป้องกัน และแก้ไขภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติ



การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่ (กอ.รมน.)

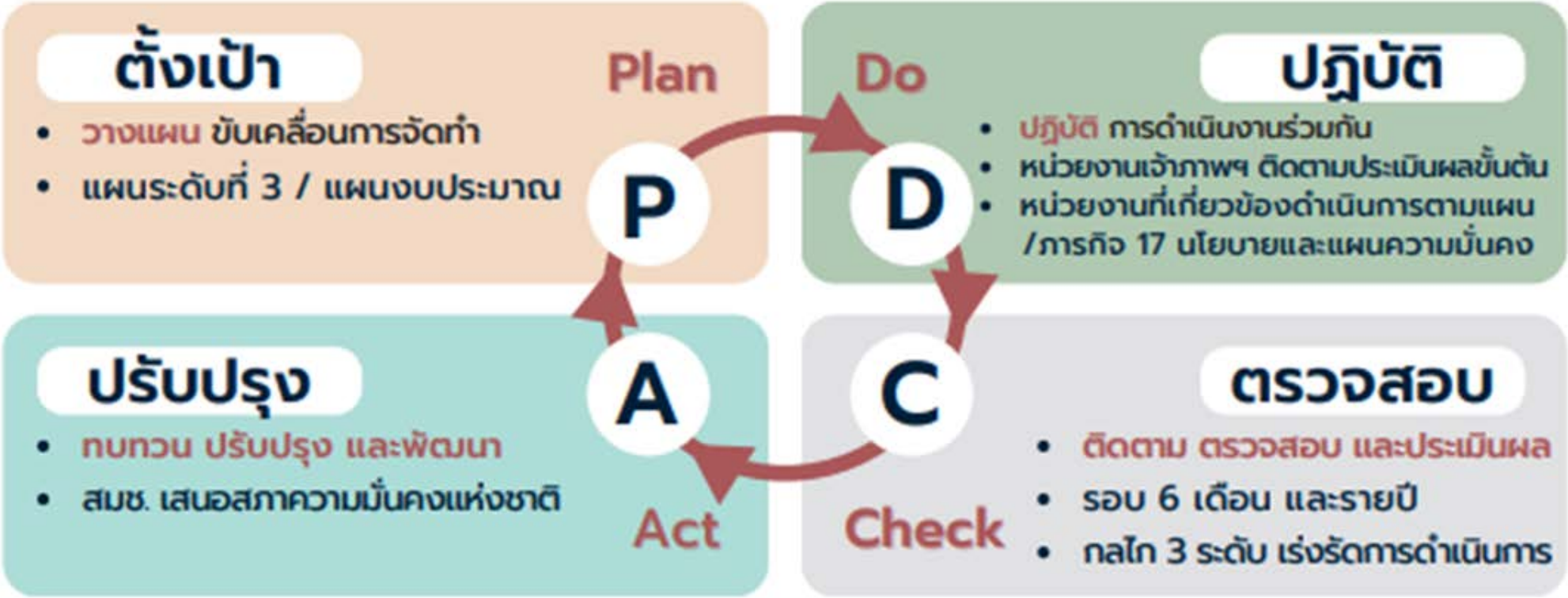
17

- ป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่เป้าหมายระดับตำบล เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน
- ขยายแนวคิดของการพัฒนาพื้นที่ เพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ และแผนตำบล มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนให้เป็นรูปธรรม

ส่วนที่
5

การขับเคลื่อนและติดตามประเมินผล

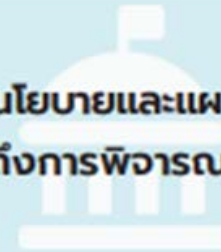
แนวทางการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผล



กลไกการบริหารจัดการ

สภาความมั่นคงแห่งชาติ (นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน)

- เป็นกลไกหลักในการกำกับและติดตามการดำเนินการในภาพรวมของนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 – 2570) รวมถึงการพิจารณาปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการและการขับเคลื่อนที่เกี่ยวข้อง



กลไกขับเคลื่อนการดำเนินงานตามภารกิจความมั่นคง

ระดับ
นโยบาย

คกก. บูรณาการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
คกก. ที่จัดตั้งขึ้นภายใต้คำสั่งสภาความมั่นคงแห่งชาติ
คกก. ระดับชาติที่เกี่ยวข้อง

ระดับ
ส่วนกลาง

คกก. ขับเคลื่อนแผนแม่บทฯ
ประเด็นความมั่นคง
และนโยบายและแผนระดับชาติฯ
หน่วยงานของรัฐระดับส่วนกลาง

ระดับ
พื้นที่

กลไกการบริหารแผนพัฒนาในระดับพื้นที่
กลไกอำนวยการภารกิจความมั่นคงในพื้นที่
หน่วยงานของรัฐระดับส่วนภูมิภาค
/จังหวัด/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หน่วยงาน
เจ้าภาพ
รับผิดชอบ
บูรณาการ
ขับเคลื่อน
17 นโยบายและแผน
ความมั่นคง



ส่วนที่
5

การขับเคลื่อนและติดตามประเมินผล

กลไกแผนงานยุทธศาสตร์ความมั่นคง



ส่วนที่
5

การขับเคลื่อนและติดตามประเมินผล



สภาพปัญหาอุปสรรคใน การดำเนินภารกิจความ มั่นคงของไทย

ข้อจำกัดในการพัฒนาปรับปรุงกลไก โครงสร้าง บทบาทและอำนาจหน้าที่ของ หน่วยงาน

ข้อจำกัดการพัฒนาระบบบริหารจัดการและสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานร่วมกัน

ข้อจำกัดการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานด้านความมั่นคง

ข้อจำกัดด้านบุคลากร เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน

ข้อจำกัดด้านกฎหมายที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน

1. ข้อจำกัดในการพัฒนา ปรับปรุงกลไก โครงสร้าง บทบาทและอำนาจหน้าที่ ของหน่วยงาน

1. หน่วยงานระดับอำนวยการยังเข้าใจในบทบาทของตนเองไม่ดีพอในฐานะผู้รับผิดชอบหลักตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นความมั่นคง รวมถึงนโยบายและ แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566-2570)

2. การบูรณาการข้อมูล การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากข้อจำกัดด้านกฎหมายของแต่ละหน่วยงาน

3. สถานการณ์ความมั่นคงในปัจจุบันที่ซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้โครงสร้างของหน่วยงานความมั่นคงไม่สามารถรองรับการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาความมั่นคงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อจำกัดการพัฒนาระบบ บริหารจัดการและ สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ร่วมกัน

1. การกำหนดและพิจารณาโครงการสำคัญด้านความมั่นคงด้วยวิธีการประเมินทางสถิติ โดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีใช้หน่วยงานหลัก ด้านความมั่นคง จึงส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง และการบริหารจัดการความมั่นคงของประเทศ
2. การปรับเปลี่ยนเจ้าภาพการขับเคลื่อนแนวทางการพัฒนาตามแผนแม่บทฯ ประเด็นความมั่นคง ทำให้การส่งต่องานระหว่างหน่วยงานอาจยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
3. ความเข้าใจของส่วนราชการต่อบทบาทและแนวทางการบูรณาการ อันเนื่องมาจากความทับซ้อนของกลไกทั้งในระดับนโยบายและอำนาจการตลอดจนขั้นตอนการบูรณาการที่มี จนส่วนราชการเกิดความสับสนและไม่สามารถประสานงานให้ตรงความต้องการหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้

3. ข้อจำกัดการมีส่วนร่วม ของประชาชนในงานด้าน ความมั่นคง

1. ประชาชนทั่วไปยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญหรือเข้าใจบริบทของงาน ความมั่นคง โดยมองว่างานความมั่นคงเป็นภารกิจทางทหาร ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนใน การร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
2. หน่วยงานต่าง ๆ ขาดการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับมิตินงานความมั่นคง ซึ่งควรมีการพัฒนาบุคลากรและส่งเสริมให้หน่วยงานมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการความมั่นคง รวมทั้งเผยแพร่และสร้างความรู้แก่ประชาชนให้รู้เท่าทันภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและเสริมการปฏิบัติของหน่วยงานภาครัฐ

ข้อจำกัดด้านบุคลากร เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกในการ ปฏิบัติงาน

- บุคลากรยังขาดความเข้าใจในบทบาทและแนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาตินอกจากนี้การปรับเปลี่ยนหมุนเวียนบุคลากรภายในส่งผลต่อความต่อเนื่องในการดำเนินงานด้านความมั่นคง การประสานงานกับส่วนราชการ ตลอดจนการส่งต่อองค์ความรู้ระหว่างบุคลากร
- เครื่องมือและเทคนิคที่มีจำกัด อาจไม่เท่าทันต่อเทคโนโลยีและภัยคุกคาม รูปแบบใหม่ ส่งผลต่อการแก้ปัญหาความมั่นคงได้ทันเวลาและมีประสิทธิภาพเพียงพอ และอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- ข้อจำกัดด้านงบประมาณ ในการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี ด้านความมั่นคงเป็นการร่วมกันพิจารณาโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานงบประมาณซึ่งอาจยังขาดความเข้าใจในบริบทงานความมั่นคงที่เพียงพอ จึงส่งผลต่อการขับเคลื่อนงานความมั่นคงในภาพรวม

ข้อจำกัดด้านกฎหมาย ที่จำเป็นต่อการ ปฏิบัติงาน

1. ปัญหาความมั่นคงส่วนใหญ่มีกฎหมายรองรับควบคู่กับการจัดตั้งกลไกเพื่อขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหา เช่น พระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2559 เป็นต้น
2. ปัญหาความมั่นคงบางปัญหาเกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับ ส่งผลให้การจัดทำแผนหรือมาตรการแก้ไขปัญหาในระยะต่อไปซับซ้อนยิ่งขึ้น เพื่อให้ครอบคลุมกับสภาพปัญหา และลดข้อจำกัดจากกฎหมายที่ต่างกัน

บทสรุป

- นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ เป็นนโยบายที่เกี่ยวกับการดำรงไว้ซึ่งเอกราช อธิปไตย เอกภาพ ของชาติ บูรณภาพแห่งดินแดน และสถาบันอันเป็นหลักของชาติ ตลอดจนการปกป้องคุ้มครองสวัสดิภาพ ของประชาชนและผลประโยชน์ของชาติ ในส่วนของการกำหนดรูปแบบนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติจะทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายความมั่นคงแห่งชาติขึ้น ซึ่งนายกรัฐมนตรีในฐานะประธานสภาความมั่นคงแห่งชาติจะเป็นผู้อนุมัตินโยบาย

สำหรับนโยบายความมั่นคงแห่งชาติไทยฉบับได้เน้นให้
ความสำคัญกับการรักษาเสถียรภาพความมั่นคงภายในประเทศ
และ การป้องกันภัยคุกคามรูปแบบใหม่ โดยเฉพาะการดูแลให้
สังคมรู้เท่าทัน และสามารถปรับตัวผ่านพ้น วิกฤตในช่วงเปลี่ยน
ผ่านทางการเมือง สามารถป้องกันความเสี่ยงของการเกิด
วิกฤตการณ์ใช้ความรุนแรงให้ได้มากที่สุด

การจัดการให้คนในชาติสามารถอยู่ร่วมกันด้วยสันติวิธีได้ แม้มี
ความเห็นต่างกัน สามารถสร้างความเป็นธรรมและความยุติธรรม
ในสังคม รวมทั้งนำคุณธรรม จริยธรรม และวิถีชีวิตแห่ง ปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงที่เป็นความดีงามของสังคมไทยกลับมา ทุก
คนเห็นคุณค่าของสันติวิธี และ ความสมานฉันท์ภายในชาติ เป็น
พลังในการเสริมสร้างพื้นฐานที่มั่นคงในการเตรียมความพร้อมที่จะ
เผชิญภาวะความเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ



จบการบรรยาย
ครั้งที่ 1

